

Publicerad 2005-11-10 17:20 av Lill_poeten

Till en underbar vän, Nina

Mitt tack till Nina!

Jag känner dig inte,
men jag förstår,

att tiden satt märken,
tiden har satt spår,

men trots att livet har slitit,
rivigt och varit fyllt av obehag.

så kommer inte det mörka släcka,
och inte få något tag.

För du lyser där mörkret inte fanns,
och du räcker ut varje ledig hand.

Tiden är kort, det vet också vi,
du kämpar mot timglasets sand.

Ungdomens mamma vet du att jag kallar dig,
stödjer och reser, finns till i vår tid.

Fångar upp och ser varje individ som halkar
och är på glid.

Nina, inga röster kan säga,
Orden är alldeles för få.

För att säga det jag känner,
så att du kan förstå.

Du är en sol,
som lyser upp varje natt.

styrker mig,
när jag är matt.

Nina, min vän jag älskar dig!
Hoppas du läser, blir glad, det är från mig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lill_poeten med Poeter.se id #4683 innehar upphovsrätten